

ΑΠΟ ΤΑΣ "ΑΤΘΙΔΑΣ,,

I.

Λαίδη Λω.

Ἐλ Αἰ ἄν τὸ φεγγάρι τὰ γυνὴ δὲ λάμπει στὰ μαλλιά σου
Μέσα εἰς τὰν τὸν νυμφῶν καὶ τὰ σκουρὰ τὰ δάση,
Μὰ βλέπουν τὴν Ἀρτέμιδα σὰ ἰδοῦν τὴν ὁμορφιά σου
Κέχεις τὰ μάτια ἄν τὰ χρυσὰ τὰ βέλη ἔχεις ξεχάσει.

Καὶ ἄν τὰ πῖστα τὰ μάτια μας ἔχουνε πειὰ νυγτώσει,
Καὶ ἄν φτερωτὰ κι' ὀλόχρυσά ὄνειρα δὲ θεωρῶντε,
Μὰ ὄνειρενέτ' ἔξωτος ὅποιος κι' ἄν σὰνταμῶση
Κι' ὅλοι σὲ μὲ ἄλλη ψυχὴ πιστεύουν σὰ σὲ ἰδοῦντε,

Ψυχὴ μελαγχολόλεπχη κι' ἀγγελιοφάρταομένη
Ποῦ σὰν τὴ νύμφη τὴν Ἥχῳ ποῦναι ξενητεμμένη,
Εἰς τοῦ Ναρκίσσου τὸ μορφο ξαναγυρίζεις μέρος.

Καὶ στῆς νεράιδες τῆς Λενκῆς τοῦ Κηφισοῦ πιστεύουν,
Καὶ στῆς δρυάδες τῆς Ξανθῆς, ὅποτ' αἰ σὺν γυναιτεῖον
Καὶ στὴν πεντάμορφη Ψυχὴ ποῦ ἀγαποῦσε ὁ Ἔρως.

Κυρία Φ. Βάρβογλη (Ἐκ φωτογραφίας)

Λαίδη Καίτη Λω.

(Ἐκ φωτογραφίας)

II

Κυρία Βάρβογλη.

Ἐλ Αἰ ἄν λέγουν πῶς ἀπέθανε ἡ ἀθάνατη Ἑμμορφιά μας
Καὶ ἄν ξενητεύθηκε ἀπ' ἐδῶ κι' ἡ θεὰ μαρτυρομένη,
Μὰ ὅτ' αὐτὴ σὲ δοῦνε βλέπουνε τὴ δόξα τὴν παλαιά μας
Καὶ τὴ γλυκεῖα Ἀφροδίτη μας ἐδῶ ζωταγεμμένη!

Καὶ ἄν τῶν νυμφῶν ἡ συνοδιὴς πειὰ δὲ σὲ τριγυρίζουν
Καὶ ἄν οἱ βωμοὶ σου ἔσθουσιν πῶφρετον περιστέρια,
Μὰ ἡ καρδιὴς ὅπως παρτοῦ κέδῳ ἀκόμ' ἀνθίζον
Καὶ τὴ θρησκεία τὴν πρώτη των φυλάγουν πάντ' ἀκέρη!

Καὶ ἄν δίχως τῆς ταίρια σου σὲ φέρνει τώρα ἡ μοῖρα,
Ἐρροία σου, Κυρά Δέσποινα, καὶ θάρβουνε χεῖρά—
Ἡ Ἀθηνᾶ κι' ὁ Ἀδωνις κι' ὁ Ἄρης καὶ ἡ Ἥρα!

Θάρβουνε πάλ' ἡ δόξες μας κι' οἱ θεοὶ μας μιὰν ἡμέρα!
Ἀνθίζ' ἡ δάφνη τοῦ Ἰλισσοῦ, τοῦ Παρνασσοῦ τὰ κρίνα,
Καὶ ἀφοῦ ἐοῦ εἶσαι μεμῆς θάρβουν κι' αὐτοὶ ἀπὸ πέρα.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΝΗΨ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ ἀρχαία Βαβυλὼν ὁ διευθυντὴς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς εἰς Βαβυλῶνα δόκτωρ Κολδεβέυ διακηρύσσει ὅτι ἡ περιγραφή τῆς ἀρχαίας πόλεως, τὴν ὅποιαν ἔκαμε ὁ Ἡρόδοτος, εἶνε ὀρθὴ εἰς τὰ κυριώτερα αὐτῆς σημεία, ἀλλ' ἐσφαλμένη ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς πόλεως. Ἐνῷ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἡ Βαβυλὼν θὰ εἶχεν ἔκτασιν ὅσην οἱ Παρίσιοι, τὸ Λονδῖνον καὶ τὸ Βερολῖνον μαζῇ, ἡ πραγματικὴ τῆς ἔκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν πέμπτον τῆς ἐπιφανείας τοῦ Λονδίνου Ἄλλ' οὔτε τὰ τεῖχη αὐτῆς εἶχαν τὸν καταπληκτικὸν μέγεθος καὶ πᾶχος ὅσον λέγει ὁ Ἡρόδοτος.

Ἡ κυρία πόλις ἔκειτο ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Εὐφράτου. Ἦτο κτισμένη εἰς σχῆμα τριγώνου τοῦ

ὁποίου αἱ πλευραὶ εἶχαν μῆκος 4 1)2, 3 1)2 καὶ 5 1)2 χιλιομέτρων. Περιεχυλοῦτο ὑπὸ τειχῶν, τὰ ὅποια εἶνε εὐδιάκριτα ἀκόμη.

Πολλὰ ἀνασκαφαὶ ἤχθησαν εἰς πέρας ἀποκαλύψασαι σπουδαῖα εὐρήματα. Ἀνεσκάφησαν κτίρια μνημονευομένα ὑπὸ τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Ἐν ἐξ αὐτῶν εἶνε τὸ Κάσρ ἢ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ναβουχοδονόσορος. Ἡ πομπὴ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἀνεχώρει ἐκ τοῦ σημείου τούτου διευθυνομένη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Μαρδοχαίου ὁ δὲ Βασιλεὺς ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ τὴν ἀκολουθῇ ἐπὶ ποινῇ ἐκθρονίσεως. Ἀνεκαλύφθησαν ἐπίσης ναοὶ καὶ ὁδοὶ καὶ καθωρίσθησαν διάφοροι θεοὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Ἡ Βαβυλὼν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δὲν ἦτο ἡ πόλις ἀλλὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀνάκτορον ἢ ἡ ἀκρόπολις τοῦ Ναβουχοδονόσορος.

Ὁ λόφος Μπαμπίλ εἶνε πιθανῶς οἱ περίφημοι κρε-